

Slovenija izhaja vsaki teden dvakrat, in scer vsaki torek in petek. Cena za celo leto po pošti je 4 gold. 40 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za ene kvatre 1 gl. 10 kr. Ako se pa iz založnice v Ljubljani na bregu hiš. št. 190 jemlje, se plača za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za ene kvatre 1. gl. Za celoletno pošiljanje na dom v Ljubljani se odrahtuje še pol gold.

Slovenija.

V petek 8. Sušca 1850.

Naznanilo.

S koncom tekočega mesca bo „Slovenija“ v moji zalogi izhajati nehala. Ker se je pa v 6 p. n. gospodov nanjo za pol ali za celo leto naročilo, stopim torej s ponižno prošnjo prednje, da bi se blagovolili na nov, politiški časopis „Ljubljanski Časnik“, kterega bo gospod fajmošter Blaž Potočnik vredval in ki bo v moji zalogi prihodnji mesec izhajati začel, naročiti. Ker je celoletna cena „Ljubljanskega Časnika“ 7 gold.; toraj prosim, da bi mi tisti p. n. gospodi, ki so se za pol leta naročili, 1 gold. 10 kr.; in tisti, ki so za celo leto naročnino poslali, 2 gold. 20 kr. v pismih z opasko „naročivni denarji“ pred ko bo mogoče poslati blagovolili; ker bi sicer moja dolžnost bila, prejemnikom, ki so se za dalj kot za ene kvatre na „Slovenijo“ naročili, prihodnji mesec denarje povernuti.

Ljubljana 8. marca 1850.

Jožef Blaznik, tiskar in založnik.

Austrijsko cesarstvo.

Ljubljana. Od ministra pravosodja so bili na Krajskem sledeči pri sodniških gospodkah zvoljeni:

Za asesore deželnih sodnij:

Svetovavni protokolist pri mestnem in deželnem sodništvu v Ljubljani Franc Kogl; kantonski komisar v Zalogu Alojz Murgel; tajnik mestnega poglavarstva v Ljubljani Jožef Jagrič; namestnik gorskega vrada v Idrii Luka Kronik, in kantonski sodnik na Verhniki Ignac Guselli; vsih pet pri deželnem sodništvu v Ljubljani; kantonski komisar in sodnik v Idrii Gasper Majer; kantonski komisar in sodnik v Trebnem, Jovan Ogrinc; aktvar v Loki Weikart vitez od Gandini; aktvar v Krajnu Jovan Lapajne, in avskultant v Ljubljani Viktor od Vest; vsih pet pri deželnem sodništvu v Novem mestu.

Za kantonske sodnike družega razreda:

Kantonski komisar in sodnik v Teržiču Dr. Franc od Šrey pri kantonskem sodništvu v Ljubljani družega reda; kantonski sodnik v Berdu Jovan Heinricher pri kantonskem sodništvu ljubljanske okolice; aktvar pri komisarijatu v Ribnici Juri Levičnik v Loki; kantonski sodnik v Krajnu Florjan Konšek v Kamniku; kantonski sodnik v Bistrici Franc Strohmaier na Verhniki; kantonski komisar in oskerbnik v Zitični Matija Pichs v Idrii; aktvar družega razreda pri kantonskem komisarijatu ljubljanske okolice Juri Perc v Zalogu; kantonski komisar in sodnik v Zajčjem verhu Jožef Merk v Bistrici; aktvar družega razreda v Zalogu Jovan Košir v Ložu; aktvar prvega razreda v Sezani Anton Jenko v Snožečem; aktvar prvega razreda v Radolci Moric od Negro v Krajski gori; aktvar družega razreda v Novem dvoru Karl svoboda od Aichelburg v Teržiču; kantonski sodnik v Radolci Alojz Šuler na Kerskem; kantonski sodnik v Žuženbergu Jovan Wencovsky v Ribnici; kan-

tonski sodnik v Kostanjevici Jakob Sežun v Mokronogu; pravdosrednik v Novem mestu Dr. Jožef Rozina v Metliki; kantonski sodnik v Loki Franc Omahen v Zitični; avskultant deželnega sodništva v Ljubljani Mihael Lavrič v Žuženbergu; kantonski sodnik v Šnepergu Jožef Čelešnik v Kostanjevici; avskultant deželnega sodništva v Ljubljani Raimund Čuber v Šmartnu; aktvar pri kantonskem komisarijatu ljubljanske okolice Martin Pannian v Velkih Laščah; kantonski komisar ljubljanske okolice Emanuel Matavšek pri kantonskem sodništvu v Ljubljani prvega reda; kantonski sodnik v Zitični Jovan Peu v novem dvoru, in kantonski sodnik v Novem mestu Wilhelm Mak v Berdu.

Za asesore kantonskih sodnij:

Kantonski komisar v Novem mestu Dragotin Wašnitijs v Trebnem; aktvar pri kantonskem sodništvu ljubljanske okolice Jakob Konda v Krajnu; aktvar pri komisarijatu v Ajdovšini Franc Dejak v Postojni; aktvar v Pinguente Jovan Žurgav v Ipavi; aktvar v Krajski gori Andrej Kovačič v Radolci; aktvar pri komisarijatu na Verhniki Dragotin Ekel v Kočevju; aktvar pri komisarijatu v Radolci Valentin Šušteršič v Krajnu; aktvar pri kantonskem komisarijatu ljubljanske okolice Andrej Obreza v Postojni; aktvar na Kerskem Andrej Zadler v Trebnem; aktvar v Mokronogu Franc Detela v Černomlju; aktvar v Novem dvoru Edvard Valenta v Trebnem; aktvar v Teržiču Jožef Verdorac v Postojni; aktvar v Radolci Jovan Loger v Radolci; konceptni praktikant ilirskega poglavarstva Jovan Irkič v Ipavi; avskultant deželne pravice v Ljubljani Wilhelm svoboda od Rechbach v Trebnem; avskultant deželne pravice v Ljubljani Jožef Perše v Krajnu; kantonski sodnik v Kočevju Jovan Povur v Černomlju; aktvar mestnega poglavarstva v Ljubljani Franc Oblak v Kočevju; aktvar v Novem mestu Ignac Krejzon v Krajnu; kantonski sodnik v Mekinah Dioniz Majer v Radolci; sodniški namestnik v Kočevju Adolf Bramberger v Kočevju.

Za namestnike kantonskih sodništev:

Aktvar v Senožiču Jovan Kersnik v Senožiču; aktvar v Bistrici Ignac od Vest v Zalogu; aktvar v Idrii Jovan od Garcarolli pri kantonskem sodništvu v Ljubljani prvega reda; aktvar v Bistrici Jožef Podpoj v Bistrici; aktuar v Mirni Miroslav vitez od Gasperini v Zitičeni; konceptni praktikant pri komisarijatu ljubljanske okolice Ludovik Semen pri kantonskem sodništvu ljubljanske okolice; konceptni praktikant pri komisarijatu ljubljanske okolice Jozef Potrata pri kantonskem sodništvu ljubljanske okolice; aktvar v Pinguente Valentin Jenko v Idrii; aktvar v Chersi Jožef Lah na Verhnikih; kantonski komisar in sodnik v Poljanah Jožef Pole na Verhnikih; kantonski aktvar v Zajčnem verhu Franc Grohmann v Krajski gori; konceptni praktikant pri kantonskem komisarijatu v Smedniku Adalbert Kandolini v Idrii; konceptni praktikant pri kantonskem komisarijatu v Radolci Jožef Žurga v Ložu; konceptni praktikant pri kantonskem komisarijatu v Krajnu Vincenc Jevnikar na Kerškem; konceptni praktikant pri komisarijatu v Novem mestu Jovan Ašmann v Novem mestu; vradni pisar v Loki Matevž Resmann v Kamniku; bivši aktvar v Zajčnem verhu Matevž Jeras v Loki; konceptni praktikant ljubljanskega mestnega poglavarstva Jovan Košir v Ribnici; konceptni praktikant pri kantonskem poglavarstvu ljubljanske okolice Raimund Hočevnar v Metliki; konceptni praktikant ilirske kamorne prokuratorne Jožef Pehani v Loki; konceptni praktikant ilirske kamorne prokuratorne Juli Rebič pri kantonskem sodništvu v Ljubljani prvega reda; civilni in kriminalni sodnik Anton Romč v Novem dvoru.

Terst. V Terstu se je že komisija sestavila, ktere naloga je se posvetovati, kako bi se kolodvor zidal in napravil.

Koroško. Minister notrajnih oprav je ukazal, da c. k. policijski komisariat zanaprej ne bo več samostojna vradnja; da ima njegova opravila kantonsko poglavarstvo prevzeti, in da se mu bodo zato osebe policijskega komisarijata podvergle, ktere ne bodo samo policijskih ampak tudi druga opravila opravljale. Vradnik policijskega komisarijata se poverže povelju kantonskega poglavarstva, in mora tudi naloge mestnega poglavarstva v rečeh, ki krajno policijo zadevajo dopolnovati. — Vse to je 2. marca v djanje stopilo.

Hrvaska. Perverga marca je bila prva seja vodivnega odbora zagrebskega okrožja pod predsedništvom Aleksandra Kralja. Mnogo odbornikov in poslušavcev se je zbralo.

* Iz bosniške meje se piše, da se je mnogo Ogrov v bosniških mestih, posebno v Banjaluki in Sarajevem naselilo, in da jih je dan na dan več. Med turške vojake so se vverstili. Med temi je tudi, kakor se čuje sto vojakov gradiškanskega polka, od kterih se do zdaj ni vedlo, ali so v ogerski vojski padli, ali so bili vjeti, ali kam da so prišli. Kaj da zdaj v Bosni delajo, se ni moglo zvediti, toliko je pa gotovo, da se jim dobro godi in da si ne želijo nazaj na dom. Eden iz teh je nedavno v svoj polk se nazaj povrnul, pa od njega se ne more nič zvediti, kakor kako je svoje tovarše zapustil in po mnogih nevarnostih na svoj dom prišel.

* „Südsl. Ztg.“ ni bila tako srečna, da bi se bila, kar je „Slav. Jug“ prepovedan nagnenje državnega pravdnika Očica pridobila. Gospodu Očicu je bilo vse preveč; sklenul je tudi „Südsl. Ztg.“ vničiti. Torej je pri velkem zboru banalnega sveto-

vavstva vstal, in predlog storil, da bi se „Südsl. Ztg.“ tiskarna pravda napovedala. Tudi en škofjski uradnik, ki je tudi od banalnega svetovavstva, je tirjal, da naj se „Südsl. Ztg.“ brez odlašanja prepove, ker se je prederznula tudi v duhovske reči se vtikati. Al od druge strani se je reklo, kako nevarno bi bilo, vredniku od „Südsl. Ztg.“ pravdo napovedati, ker bi on znal kake reči opomniti, ktere bi škofu ne bile ljube. To je tedaj overovalo, da „Südsl. Ztg.“ še živi; al sklenjeno je bilo, to reč banu naznaniti, da bo on razsodil, in čez njeno prihodnjo osodo sklenul.

* Po noči 2. marca pridejo blizo Zagreba v neko hišo tolovaji, v kterej ste bile samo dve ženski. Eno so zadavili, na drugo je pa eden vstrelil, ki se je potem mervta naredila, da niso več nanjo porajali. Tolovaji poberejo obleko, 30 gld. v denarjih, in kar so dobili. Ko odidejo, vstane ženska, ktero so mervto mislili in gre naravnost v Zagreb, kjer je povedala, da je tolovaje poznala, in silovitega roparja Terputca in kerčmarja iz Čehe z njegovo v možki obleki napravljeno ženo zapazila. Zagrebški komisar gosp. Havliček se hitro na pot poda, vjame kerčmarja in njegovo ženo, od kterega je zvedel, da tolovaj Terputeč pri nekem mlinarju stanuje; Havliček gre torej na ravnost tje; ko ga pa tolovaj zagleda, se v beg spusti, petkrat so za njim vstrelili, pa nobena krogla ga ni zadela. Ko mlinarjevo hišo preišejo, so več obropanih reči našli. Havliček je torej tudi mlinarja vjeti ukazal, in ko ga je v obličju umorjene ženske vprašal, ako jo pozna, je obstal, da jo je tudi on moriti pomagat. Tako je mlinar, kterega so samo za skrivavca ukradenih reči deržali, sam naznanil, da je tolovaj.

Serbska. Medaković se je namenul časopis „Napredak“ v Sisku izdajati.

* Serbsko novinarstvo v Avstrii je sedaj popolnoma zapušeno. Pozornik že dolgo več ne izhaja, in Dr. Medaković povsod na zadržke naleti, kjerkoli „Napredak“ izdajati hoče. Komej se je namenul ga v Sisek prenesti, ko ga je že general Majerhofer prepovedal na njemu podložnim Serbskem. Tedaj imajo austrijanski Serbi edini časopis „Serbske Novine“. Mi menimo, da je za vladarstvo dobro, ako svobodno besedo poslušaj, ker ona v vstavnej državi potrebe in želje in napake naroda mora vediti, da zamore slabo poboljšati in želji naroda zadostiti, ako pa vladarstvo svobodne časopise prepoveduje, in same take izhajati puša, ki vsako postavo, vsako naredbo prav priliznjeno hvalijo, kteri vladarstvo le dobro stran kažejo; kako bo potem vlada potrebam narodov vstreči moglo, ako jih ne bode poznala. Svoboda tiska je tedaj za vstavno državo conditio sine qua non.

* Serbsko poglavarstvo je šolsko svetovavstvo iz 13 udov sostavilo. Vse šolske bukve za višje in nižje učilnice se morajo, predenj se vanje vpeljejo, popred temu svetovavstvu v pregled dati. Iz Kragujevca se piše, da se je tam serbsko gledišno društvo vstanovilo; vodja tega društva je Dr. Topolović. —

Dalmacia. Iz Kotara se piše, da ni bilo vojakov tje, in da se davki redno odrajtujejo.

* 21. februarja je bila v Zadru pervikrat navtiška šola odperla.

Česka. O veliki noči se bo železnica od Prage do Lobožica odperla.

* Čuje se, da bo Dr. Jonak na pražkem vseučilišu kazensko pravdo z djanskim ukom v českem jeziku razlagal.

* V Union se sledeće piše: Minister kupčije in obertnije je česko obertniško družtvo zaprosil, da bi se v Lipsio v obertniško raztavo tudi več Čehov poslalo, pred ko ne, da bi k nemškem colnem zjedinenju pripomogli.

Gospod minister tudi pravi, da je vlada pri volji dva zaupna moža tje poslati, samo na sebi se ve, da se to zato zgodi, da bi domače in tuje obertniške izdelke pregledala, in potem vse kar bi vidila, vladi naznanila. In za slovanske dežele je ministerstvo Dr. Kreutzberga zaznamvalo. To je tako čudno, da moramo prašati, od kdaj je Dr. Kreutzberg porotnik slovanskih dežel. Ker pa še ni znano, kterega bo ministerstvo za nemške dežele zvolilo, bi zavolj ravnopravnosti Dr. Amerlinga svetovali. Težko čakamo zvediti, kaka moka bo iz tega žita.

* Gospod Podstransky je ravno poljsko-česki slovník dokončal.

* Ker je nam zadnjič „Reichszeitung“ oznanila, da bo gospod Havliček naročivne denarje pridržal, in ko bo stan obsede nehal spet „noviny“ izdajati začel, smo tudi mi to v Sloveniji povedali, ali reči moramo, da je nas „Reichszeitung“ goljufala, ker je gospod Havliček sam napovedal, da je pripravljen denarje vsakemu povernuti, kdor se bo pri njem oglasil.

Slovaška. „Slovenske noviny“ obljubijo 5 cekinov za naj boljšo igro, naj že bo česka al slovaška.

Galicia. V „Czas“ se piše, da so Visla, Dunajec in Wisloca čez navadni tok se vlije in veliko škodo napravile. Mesto Baranov je hudo terpelo. Po noči 23. feb. ni bilo nobenega gaza v njej, po kateri bi ne bila voda tekla; po mestu so se divji valovi gnali. Pusta zidovja ravno popred pogorelega grada grofa Krasicki blizo mesto so iz valov kviško molela. Namesti čolnov se prebivavci hišna orodja rabili, da so bolnike, otroke in starčike potopa rešili. Strašno tugovanje in obupno vpitje se je v tej dobi iz mesta čulo. Koliko živine in družega imetja so prebivavci zgubili, se do zdaj še ne ve. Vzrok te povodnji je bil, ker se je led pri Zatorju vedno nabiral in na tako vižo se je voda zajezila in svoje meje prestopila.

Austrijska. Ministerstvo kupčije je ukazalo, da se strelni prah po železnici nikdar ne sme taktokrat voziti, kakor ljudje.

* Pravijo, da bo minister uka in bogočastja, grof Leo Thun iz svoje službe stopil, in da iz Olumuca knez Švarcenberg (brat ministra) na njegovo mesto pride. To pa se samo pripoveduje, kar ne verjamemo, akoravno ni nemogoče.

* Po ministerskem ukazu na dunajskih farnih šolah ne bo polletnih spraševanj.

* Sodniške gosposke bodo prvega maja svoje opravila pričele.

* Daljnopisno oznanilo iz Tersta pove, da se je v Černigori nemirno gibanje pričelo.

* Listki državnega zaklada se bodo še le 15 marca izdajati začeli.

Ogerska. Na Ogerskem se dan na dan deležnike punta v ječe vodijo.

Sedmograško. Sedmograško bodo menda spet Rusi posedli; general Lüders pravi, da zato, da bo Austrija na Laškem in zoper Prusio terdno stati zamogla.

Lombardo-ben. kraljestvo. Austrijska armada na Laškem se je med Sočo in Eis pomaknula. Okrog 18.000 vojakov je že v okrožju Komo.

Ti vojaki dobivajo vojskino plačo. Zna biti, da so proti Svajci namenjeni, kaj družega ne moremo misliti.

* „Independence“ pripoveduje: Načert vstave za lombardo-beneško kraljestvo je v Verono prišel. Ali bo vstava našo reč poboljšala? Želimo ali upanje je slabo. Nadloga je v deželi globoke korenine pognala. Zlo sitni davki nas stiskajo, ktere moramo, ker nam vojaško vladarstvo zapove, molče plačevati. Delavcev je brezbrojno, al dela jim zlo manjka. Število tatov se vedno množi.

* V „E. B. a. B.“ se piše, da je brigada Kolovrat povelje dobila, za pot pripravljena stati. Vojaki vsi menijo, da grejo v Rim. Dvorniki v Florencu se zlo boje, da bi austrijska armada iz mesta ne šla. Po celem Laškem se vojaki sem in tje premikajo. Dobrovoljci se domu podajajo in novincov vsak dan več pride. V Veroni in nje okolici se bo okrog 60.000 vojakov zbralo; čuje se, da se bo pri Mestre vojaško ležiše vstanovilo.

Tu je dežele.

Bosna. Iz bosniške meje se piše v Agramerico, da so se vstajniki, ki so se v Casinu, zbrali spet mirno na svoj dom vernili, in čakajo na to, kar bo vezir Tahier-paša njih vodju Ale Kediću naznanil. To se je zato zgodilo, ker je od vezirja poslanec prišel, in Kedića opominal, da naj od svojega sklepa Bihać napasti odstopi, vezir se hoče z njim pogoditi. Ale Kedić je vezirju lastnoročno pismo pisal, in mu sledeće pogoje naznanil, pri kterih dopolnenju on od svojega namena odstopiti hoče:

Vzdignjenje davkov in desetine. Ako se to zgodi hočejo vstajniki vezirju pokorni biti. Do zdaj še ni Kedić odgovora dobil. Ako se to ne spolne, se bodo vstajniki nanagloma spet zbrali.

Pozen. V Poznu je bila taka povodenj, da take še to stoletje ni bilo, deželo je v neizrečeno revšino pripravljala. 434 zemljiš je povodenj pokončala, 881 družinam vse pobrala.

Rusko. Na Rusovskem so v mestih skrivne družtva, ki po skrivnih potih iz Nemškega demokratiške časopise dobivajo. Ko taki časopisi pridejo, se vse glave družtva pri enem udu zberejo in vesel praznik obhajajo. Da pa nobeden ne zve, kaj da imajo skupej, naj pred kako veselico napravijo, v karté igrajo itd; potem pa hitro okna zagernejo in duri zaklenejo ter se vsedejo in vsak sam zase tiho bere. Ko vsi preberejo, časopise koj v ogenj veržejo, da nobeden nič od tega ne zve. Potem se razidejo in po celem cesarstvu eden drugemu ustno naznanijo, kar so brali. Na tako vižo pridobi to družtvo neizrečeno veliko ljudi, ki so vsi pripravljeni vlado prekucniti. Veliko bogatinov v Petrogradu in Moskvi je svoje premoženje na Angleško poslalo, ker so prepričani, da se bodo skorej prekucije vnele; tudi mnogo velikašev se je za tega voljo v zunajne države naselilo.

Turška. Iz Šumle se piše, da se je Košut z naj imenitnejšimi beguni v Varso podal, in da se bode od tod v Kutahieh v malo Azio prepelal.

Laska. V Rimu se za gotovo več tisuč avstrijskih vojakov pričakuje, ki bodo pričla pri razpostavljenju avstrijskega gerba. Po španske pešce so že parobrodi prišli.

Svajcarska. Vojaki se vedno bolj švajcarski meji bližajo; na laškem se vojaki nabirajo. Armada mora vedno pripravljena biti, vonder pa kakor se zdi, še vojaki ne bodo kmalo meje prestopili.

Špansko. Karlisti so izdani; mnogo oseb se zaperli zavolj politiskega mnenja in dogodb.

Lepoznansko polje.

Pervi pomladni bučelici.

„Pozdravljena bodi, mlada bučela!
Pomladi tedaj si prvi klicar?
Vzdiguje se v persih duša vesela,
Ko v gledal sim tebe, nedolžna stvar!“

„Al vedi, vedi viharno da brije
Čez dol in travo strupeni Svečan,
Prijetno nam solnce po gričih ne sije,
Za hribom se hrib vzdiguje snežan.“

„Čemu se torej iz doma zletela?
Cvetlice še nima travnik ne vert.
Počaki, počaki, draga bučela,
Pomlad da razgerne zeleni pert.“

„Odkopnul je sneg, na griče, planine
Razliva gorkoto že solučice,
Studenček tali šumlja čez ravnine,
Snežnice, vijole razsipajo se.“

„Še sever in burja se bosta vernila,
Snežnicam vijolam priverknula cvet,
Takrat se bučelica bodeš učila,
Svečan in Sušec da kuje rad led.“

„Pogledi na čisto, azurno višavo,
Pogledi na solnce nebeški trak,
Pogledi na berstje dreves, na planjavo:
Al ni vse bližnje pomladi znak?“

„Ravnice ogrete, lehe in trate,
Nevestno okinčene, cvetnih lic,
Vabile kmalo nas bodejo v svate,
Ko bo se prebudil pomladni klic.“

„Poslušaj, o nježna bučelica mene!
Iz serca le tvoje srčce želim:
Dokler po gričih so proge snežene,
Se vedno za tvoje življenje bojim.“

„Ko prva cvetlica zemlje bo kalila,
Izsrebatl moram sladki ji med,
Da prva bo moja družina rojila,
Jaz prve okusila rožice cvet.“

Izreka urno se dvigne brenčaje,
In jaderno veje čez ravno polje,
Govoril pa sim, bučelo spremljaje
Z očmi za njo besedice te:

Bučelica ljuba, hčerka pomladi!
Med cvetjem rojena, med cvetjem živiš;
V domovji obdajajo rajski te sladi,
Ko zove pomlad iz ula zletiš!

Vognejo naj tvojih perut se vetrovi,
Da sever bi tebe nikdar ne moril,
Prijazni naj vhaljati bodo ti dnovi,
Za mlajem naj mlaj se ti sladek rodil.

Gornicki.

Pad Carigrada.

(Dalje.)

V drugo zapoje petelin 29. maja 1453, na dan sv. Theodozije, in boj se prične, pa takrat ga ni veliki top naznanil. Da bi Greke vtrudil, pošle Mohamed, ko se prvi zor zazna, novince svoje ar-

made v boj; jedro pa za naskok priderži. Od obeh strani so se junško bili, Turkov je več padlo od Grekov. Ko se dan naredi, se je vidilo celo mesto obdano od dolge verige, vojaški krik se je do nebes razlegal, vsi topovi so bili na enkrat zažgani in na enkrat se je pričel naskok na suhem in v barkostaji. Dve uri je terpel boj, brez da bi bili Turki kaj opravili. Sultan je vojake zdaj prijazno opominalin zdaj jim žugal z železnim kijem. Kamni so leteli iz turnov na naskakvajoče in jih pobijali; gerški ogenj je v morje ferčal in pod vodo gorel; lestvice so se na lestvicah lomile, krogle na kroglah drobile, črni oblak smodnika je mesto in sonce pokrival. Cesar je na konju sedel in svoje opominal s besedo in djanjem. Sedaj rani krogla Giustiniani-a; on prosi cesarja, da bi mu dovolil na barko stopiti in rano obvezati. Cesar ga opomina, male rane ne porajtati; Giustiniani pa ni vbogal. Kam? Kam? ga vpraša cesar; tje, odgovori Giustiniani, kjer sam Bog Turkom pot odpira in hiti v Galato, pozabivši pridobljene slave in prihodnjega zaničevanja. Ta prigodba Greke silno ostraši in jim vso serčnost vzame. Sagonos-paša, ki je to dobro vidil, svojim Janičarom na novo pogum daje. Eden teh, orjaške postave, z imenom Hasan iz Ulubada, z levo roko z škitom nad glavo, v desni z mečem, spleza na ozidje in za njim trideset tovaršev. Gerki jih s pušicami in kamni mečejo in njih osemnajst na enkrat nazaj pahnejo, in več drugih, ktere Hasan opomina za njim na ozidje splezati, je bilo pobitih. Hasan sam, od kamna zadet, pade, se vonder spet na pol dvigne, kleče derži škit nad glavo, da mu tudi tega kamni iz rok zbijejo, in njega pušice umore. Med tem, ko so Greki vrata sv. Romana tako hrabro branili, so že Turki skoz sicer zabita vrata Ksilokerku v mestu priderli, ki so bila še le pred ta dan na povelje cesarja odperta, da bi Turke nenadoma napadli. Petdeset Turkov je skoz priderlo in branivce od zadej prijelo. Tedaj se je začulo od barkostaje vpitje, da je že mesto vzeto, in nov strah je Greke napadel. Sicer so Theophil, Francesko Toledo in Jovan Dalmatinec čuda delali; ali cesar je spoznal, da ni več mogoče mesta braniti. Raj umerjem kakor živim zavpije, in se sovražniku nasprot zažene, in ko vidi, da vse beži, povzdigne žalosten glas: „Kaj ni kristjana, da bi mi glavo odsekal.“ Ko to izusti, pade Konstantin Dragošes, zadni gerški car. Turki tudi ravno zdaj predrejo skoz vrata Kaligaria v mesto in bežeče vojake pobijajo, ker mislijo, da posadka naj manj petdeset tisuč vojakov šteje. Na tako vižo so jih blizo dveh tisučev pomorili. Tudi teh bi ne bili pokončali, ako bi bili vedli, da posada komej sedem do osem tisuč glav znese; tako zlo so hrepeneli po sužnih v dopolnenje poželjivosti in pridobljenje blaga. Vse dere proti barkostaji, kjer se sovražnik do zdaj nič ni opravil, ker je bilo tistih petdeset Turkov, ki so skoz podzemeljska vrata v mesto priderli, spet nazaj zapodenih, in več begočih je srečno skoz ta vrata na genuške ali pa gerške barke všlo; ko so pa straže pritisk množice vidile in vzrok bega čule, zaprejo vrata in ključe čez zid v morje veržejo, ker so na neko staro prerokbo verjele, da bodo Turki v sredo mesta prišli, od tod pa jih bodo prebivavci nazaj zapodili. (Dalje sledi.)